

Curriculum Vitae

Jméno: Radiátor

Příjmení: Plyšový

Zrozen: V létě 2006 ve Vlachovicích v okrese Žďár nad Sázavou

Rodiče: otec nejistý, nejspíš někdo z UT, matka jistá, z úcty k ní plné jméno neuvádím

Stav: Značně ojetý

(ze života v neregistrovaném partnerství se skupinou říkající si Ústřední topení)

Vzdělání: pravidelné pořádání Svíček a Kocouří procházky

Praxe 2006 - říjen 2012: Tmou 6x, Bedna 6x, Svíčky 2x a asi 100 dalších šifrovaček, výletů, oslav či jiných týmových a rodinných akcí.

Zvláštní schopnosti: Ne, že bych se chtěl vytahovat, ale porovnání výkonů UT před a po létě 2006 hovoří jasnou řečí. Například na TMOU se beze mě dostali do terénu jenom tak, že je tam odvezli orgové zvláštním vlakem (a i ten jim málem ujel), na první šifře se vyspínali do rána a pak se potupně vrátili domů.

Poslední praxe (2.-3.11.2012):

Úvodem podotýkám, že jsem opravdu snažil svým zaměstnavatelům udělat radost, když teda jdou TMOU už po desáté. Na jejich místě bych ty ročníky co šli beze mne sice raději zapoměl, ale oni se snad v těch zákysech vyžívají, alespoň o tom pořád vypráví. No v lidech se jeden nevyzná (v některých zvlášť).

Předehra

Nejdříve drobná nepozornost před devíti měsíci na Šumavě způsobila, že se mnou nechtěla jít Lenka (viz foto), pak mi daly košem i Ola, Kačka a Zdenča. To si jako myslí, že jim ten tým budu skládat já nebo co? Protože se čtyřma chlapama by to bylo k nevydržení, tak jsem jim dal

inzerát a nakonec pěknou, mladou, vtipnou a inteligentní dešifrátku sehnal. Aspoň jsem pak mohl celou noc chodit s ní.

14.00 - 16.30 Pizzerie

Týmový oběd by měl být pohodovka, ale aby se UT vůbec sešlo, musel jsem zorganizovat těžkou uvěřitelnou sérii šťastných náhod. Už jen u toho, aby Sopt'a přišel včas na vlak do Brna, jsem se pořádně zapotil. Některé triky si ale s dovolením ponechávám v šuplíku "strictly confidential". Například přimět servírku, aby se srdečně zasmála tomu, jak si Vory v restauraci na stole maže vlastní housky máslem z igelitky, to nedokáže každý. Čistý talíř, který mu na to přinesla, byla už jen třešnička na dortu. Prostě oběd proběhl nakonec v klidu a dobré náladě, nováček Lucka pěkně zapadla do týmu - domyslete si sami, čím to byla zásluha (a jak jsem za to byl, jako obvykle, oceněn).

17.00 - 23.00 Ementál a okolí

Na tomto pracovišti jsem si opravdu sáhnul na dno. Dokopat chaotický tým k smysluplné činnosti bylo náročné, ale skromně si myslím, že jsem to zvládl. Nejdřív Lucku se Sopt'ou šťouchnout, že u písniček stačí počítat slova a pak na dálku navigovat INDEXem s kotelníkem u zebry. To si vyžádalo mou plnou pozornost a tak mi bohužel ušlo, že L+S počítají špatně. Zbytek si našťěstí snesli na hromadu a už jen skládali a kreslili (pečlivá práce jim ale taky moc nejde). Kotelníkovo dlouhé vedení mezitím zaregistrovalo hint o počítání slov a tak zmizel k písničkám, když už bylo čas na odchod. No a zkuste té bandě vysvětlit, že JEZ není jez (oni by na tom kopci snad ještě nějaký našli) ani věž! Nemožné. No co, času dost, tak jsme se podívali poprvé na rozhlednu na Kamenném vrchu (podruhé mě tam ti lenoši ani nevzali). A u drátu dokonce pohrdli mým teplem a trapně použili svíčku. Podruhé u Riviéry jsem se jim snažil naznačit, že třetí tajenka tam už není, ale půlka spala a druhá mě ignorovala. Hulváti! Potřetí u Riviéry už dávali pozor, a tak se rychle řešila správná šifra (no, na nesprávném místě - 200 m na východ od nevím čeho) a ještě rychleji jelo trafem do Jundrova. Kdyby takhle poslouchali pokaždé...

23:00 - 02:00 Kohoutovice I.

Jak to původně vypadalo, že Brno skoro nevidíme, tak jsme ho nakonec prošli celé od východu na západ. Protože se v brněnském MHD v listopadu topí, tak nebyl problém ty nechápavce dotlačit na Talichovu. Jenže mi neukázali upřesnitko a dva a půl metru od zastávky nic nebylo. Chtěl jsem být s Luckou chvíli sám, ale zpět do lesa běžel jen Vory a INDEX. Tam hrozně nanápadně vyzvedli zmenšeninu a už byli zase u mě. Najít velkou a u ní v rohu střední tubu už byla hračka. Jako správní tmáři mě odnesli daleko od stanoviště až na nějaké schody u školy. Svítící tělocvična po půlnoci, to jsou věci...

02:00 - 08:00 Hluboký a temný les

Konečně začíná být zima, pomalu přicházejí krize a já můžu topit naplno. Ale nemám velkou slovní zásobu a ke všemu nepoznám osla od pysku. Navíc tým si hraje mikádo a neposlouchá. Luštící formu doprovází mapařská - při cestě na Hradisko dojdeme až na jižní cíp lesa a někdo nám už šlape na paty. Brouky však mám v žeburu a za trest jim ordinuju dlouhý postup

zakořeněný ulepeným polem a pořádným prďákem vzhůru. Já jim dám ty řeči, že bez Lenky nemůžou vyhrát. Na kopec lezeme přibližně ve stejnou chvíli jako sluníčko, ale osvětlení nepřichází. Jediná Lucka chápe moji nápovědu o osmisměrce, ale kdo by poslouchal nováčka, že. Nakonec ale přece mají šipku na sever. Chvilku to vypadalo, že už jsem je něco naučil, ale na poli interpretace tajeky jsou to věční začátečníci. Už jsem je hnal do Kolowrat, na dolní rybník i všude jinde a stejně nepoznají, že šipka na sever je rozhledna, která je přeci taky otočená na sever. Vždyť to je jasné jako facka, nebo ne? Jediný Sopt'a má rozum a jde už jednou navštívenou rozhlednu zkontrolovat. Ani ne dvě hodinu po vyluštění tajenky vyzvedáváme další šifru...

08:00-10:30 Kohoutovice II.

Už mám dost chození a tak nutím všechny zůstat u garáží na kraji Kohoutek. Rovnice nejsou nic co by průměrné topení mohlo zastavit, ale voy-a-ger sedící blízko poslední šifry vyvolává dojem, že to bude jiná voda. Nechávám je to luštit samotné, ať se taky ukážou. Jsou z toho všichni trochu zmateni a ze začátku bloudí velmi daleko od řešení. Pak se začne řešit, kdo je viníkem ztráty výborné výchozí pozice a jestli jsou vyhlídky ještě valné (či chabé a bídné). Mocně se dolušťuje a s pocitem, že díky závěru to vítězství nebude, se šouráme ke škole. Když nic nenalzáme na západě, tak dávám rozkaz školu obklíčit a rojnice nese úspěch. Na chodbě je nějaká Vlhká jáma (asi zlobila), ale vypadá, jako když luští. Že se má začít plavkama mi bylo jasné hned, ale dostat to do tvrdé palice kotelníka jsem dokázal až po deseti minutách a se Sopt'ovou pomocí. A výsledek? Obřadně rozerván na kusy, to jsem si doopravdy nezasloužil. Kdyby radši poděkovali anebo ukecali Orgy i na tričko pro mě, jenže to se panáčkům nechce. Jistě chápete, proč se poohlížím po nějaké vděčnější partě.